

ПРОФ. ВЕСЕЛИН МЕТОДИЕВ, ИСТОРИК:

Не трябва да забравяме хората, които имаха кураж

„М

утрите се раждат в слаба държава. Имало ги е още през XVIII век, независимо как го наричаме във времето – турско робство или турско владичество.

Аз лично не смятам, че моите деди са били роби. Те са били предприемчиви и успешни хора.“

Такава теза, свързана с народопсихологията на българина и отношението му към държавата, разви наскоро историкът проф. Веселин Методиев в подкаста на актрисата Снежина Петрова „Една българка говори“.

Големият проблем на обществото ни според него е забравата. Иван Вазов например е част от група интелегентни българи, които са се ужасявали, че хората, благодарение на които се е случило Възраждането и са донесли свободата, ще бъдат забравени.

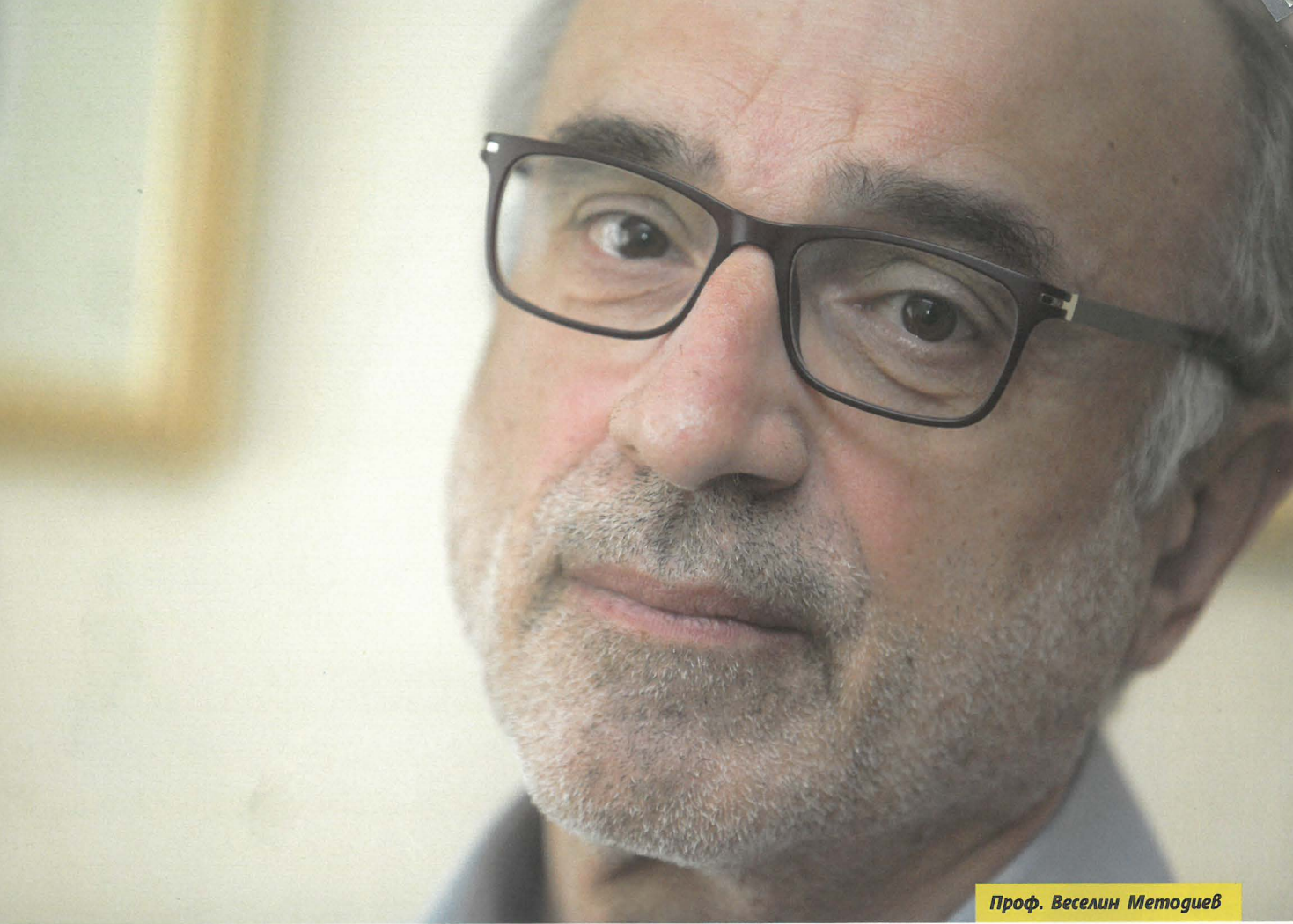
Талантът на Вазов е впрегнат в тази

посока. За увековечаването на Захарий Стоянов, на Никола Обретенов. И така се появява българският пантеон „Епопея на забравените“ на Вазов.

„И неговият гений успява да създаде усещането да не забравяме героизма на хората, които не доживяха свободата“, казва проф. Методиев.

И допълва, че и през комунизма е имало смели хора, които са рискували много, даже здравето си, за да кажат високо какво мислят. Но ние не само че сме ги забравили, но и някои сме ги обругали.

Според проф. Методиев след 1990-а понятието „турско робство“ вече се е превърнало в битка за електорат. Задействала се е система при която, който твърди, че е имало османско присъствие, е турско мекере. Да бъдеш турска роба – този стереотип работи. Жалим само, че не сме били под австрийско иго.

Проф. Веселин Методиев

Проф. Методиев прави сравнение с ужасното насилие в исторически план и империята на мутрите. Навремето кърджалията е бил еквивалентът на днешната мутра. Султанът е бил слаб, държавата се е разпадала. По същото време Наполеон тръзва срещу Русия, но за да запази южния си фланг, преговаря с Осман Пазвантоглу, видинския дѐребей, а не със султана. Башибозукът заменя слабата официална армия.

„Казваме робство, а в същото време робство е било византийското, гръцките фанариоти не ни дават църква. Но турчинът остана враг“, продължава разказа си проф. Методиев.

Така е било нужно – преди промените враг ни бяха НАТО и Турската армия.

Според него става дума за политическо инженерство, но българи и турци са живели заедно. Докато не се е случил много успешният опит за асимилация и депортация.

„Да не забравяме, казва проф. Методиев. – Хубаво е да се връщаме към героите си. Не към негодниците – хитлеризма, болшеvizма у нас и в Русия. И както казваше моят любим професор Николай Генчев – историята не служи за омраза, а за поука. Ботев отива да умре на върха на Балкана. Въстанието е потушено, но той трябва да взриви заспалата България. Строителите на съвременна България... от тия мъже никои не е доживял старост. Посткомунизъм. ФРГ, източни провинции – пълен провал за 30 години. Да няма забравени. [Да има] пантеон. Това е важното. Живяхме дълго без свобода, а имаше хора, които имаха кураж. А ги забравихме.“ 📌